

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1553. usque ad annum 1557

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011857X

§. 66. Cranmerus ejurati erroris pœnitentia ductus: ejus Supplicium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66565)

bus requiri, ut hæresiarcha, qui univ-
 sam Angliam suæ doctrinæ veneno in-
 fecerat, promeritas lueret pœnas, nec
 in hæreticorum antesignano attendenda
 esset errorum revocatio, ob quam alii
 forte hæretici a supplicio liberari pos-
 sent, præcipue cum alia ex ratione ad-
 huc hujus Præfulis conversio sua haud
 careret utilitate, eoquod præter pro-
 priæ salutis spem etiam populi offensio-
 nem tolleret.

§. LXVI.

*Cranmerus ejurati erroris pœnitentia
 ductus: ejus supplicium.*

Itaque mortis sententia in eum decer-
 nitur, necnon illius diploma jubente
 Cancellario Heatho die vigesima quar-
 ta Februarii conficitur, illudque unacum
 Reginæ mandatis eidem Cancellario
 injunctis ad acta refertur: Cum ergo
 Cranmerus se morti adjudicatum in-
 telligeret, ac veniæ spem superesse cre-
 deret, si diutius sese Catholicum finge-
 ret, hinc rursus suæ ejurationi subscri-
 bebat: cum vero id non nisi dolose
 ageret, clam in alia charta, quid vere,
 & re ipsa in animo sentiret, descripsit,
 nomenque suum apposuit, ut ad suppli-
 cii locum raptus in extremo vitæ suæ
 momento hac Scriptura opportune uti
 valeret: ex hoc constat, quod Catholi-

Sæcul. XVI.
 A.C. 1556.

Burnet. l. c.

Sæcul. XVI.
A.C. 1556.

cum se simularet, ut vitæ suæ consuleret, cum tamen Protestantium erroribus immori studeret, ut eos, qui eidem vitæ gratiam denegabant, affligeret; quippe inanis erat illius nova fidei Catholicæ professio; cum enim abjecta veniæ spe morti adjudicatus & ad Ecclesiæ S. Mariæ forum, quod pro supplicii loco destinabatur, abductus conscenderet ferale pegma, quod altius erigebatur, ut a confluyente populo eo facilius conspici posset, mox Coleus Ætoniani Collegii Præpositus orationem ad populum habebat, in cuius fine sermone ad Cranmerum converso eundem, quod errores suos revocasset, dilaudabat pollicitus, quod ipse vitam æternam esset consecuturus: insuper eidem fidem faciebat, quod in omnibus Oxoniensis Provinciæ Ecclesiis pro ejus anima Deus enixe exorandus, Missæque sacrificia celebranda forent. His dictis Cranmerum hortabatur, ut rursus fidem suam testatam faceret. Ast ille summopere indignatus, quod dolosa Catholicæ Religionis simulatio eum a morte liberare haud potuerit, oratione ad populum habita adstantes hortabatur, ut spretis rebus terrenis Regi, ac Reginæ obedientiam præstarent, ac juxta fraternæ charitatis præcepta societate mutua uterentur. Postea recitato Apostolorum symbolo

bolo conscientiam suam anxiiis curis a-
 gitari afferebat, eo quod non sine verita-
 tis præjudicio doctrinam suam revo-
 casset, mortisque metu, ac vitæ suæ a-
 more sese expugnari passus fuisset, qui-
 nimo palam profitebatur, quod præ-
 primis, quam primum ad rogum duce-
 retur, eandem dexteram, qua Catholi-
 cæ doctrinæ subscripsisset, comburen-
 dam protendere vellet: demum contu-
 meliose Pontificis auctoritatem rejice-
 re, eundem veluti Antichristum, & Sal-
 vatoris nostri hostem convitari haud e-
 rubescebat. Verum haud ultra auditus
 exprobrata eidem animi sui levitate
 ad rogum deducitur, ubi ignem ap-
 plicari cognoscens mox dexteram lon-
 gissime protensam in flammam conjecit,
 quin eam retraheret, usque dum in ci-
 neres fuisset redacta, quamvis nondum
 flamma reliquum corpus attigisset (*)
 postmodum pectus suam manu sinistra
 tundere adhuc conspiciebatur. Hic
 denique deplorandus fuit hujus miseri
 exitus, qui die vigesima prima Martii
 Anno post Christum natum millesimo
 quin-

Sæc. XVI.
 A.C. 1556.

(*) Ita rem veluti miraculum narrat
 mendax Burnetus, cujus tamen fabulæ ne-
 ipsos quidem coævus hæreticorum Scriptores
 tanquam testes, allegare potuit.

Sæcul. XVI. quingentesimo quinquagesimo sexto, æ-
A. C. 1556. tatis suæ sexagesimo septimo infelicem
 animam suam exhalavit.

§. LXVII.

*Condemnatio, ac obitus aliorum
 hæreticorum.*

Thuan. l. 17. Præter Cranmerum extremo supplicio
 sublatum, adhuc alii Hæretici in
 Anglia fuere castigati, quos inter præ-
 primis erant Joannes Thomas Wirthle
 Sacerdos, quidam Nobilis nomine Bert-
 letus Green, tres opifices, ac duæ mu-
 lieres, quæ cum ceteris Smithfieldæ in
 publico Londinensi foro combusti fuere.
 Paulopost eodem supplicio affectus est
 Cantuariæ quidam juvenis unacum qua-
 tuor fœminis: Mense autem Aprili pa-
 riter duæ Mulieres Gippevici crema-
 bantur, & Sarisberii itidem tres ar-
 tifices, ac Rossæ alii flammis combusti
 perierunt. Denique Bonnerus sex alios
 Opifices capi jusserat, quos habita quæ-
 stione hæresi infectos cognoverat, qua-
 propter eis usque ad vesperam delibe-
 randi spatium indulgit, an suos errores
 abjurare, vel potius inter flammam vi-
 tam finire vellent: qui cum rogi suppli-
 cium seligerent, in Clocestriensi etiam
 urbe puniti fuere. Refert Burnetus,
 quod in Insula Garnsejensi quædam mu-
 lier capitali sententia plexa fuerit una-
 cum